

Oponentský posudek na bakalářskou práci

*Kateřina Šabatová, Hradiště u Kasejovic – historie obce a panského sídla, Plzeň 2014, 57 s.
+ přílohy*

(ved. práce: PaedDr. Naděžda Morávková, Ph.D., KHI FPE ZČU v Plzni)

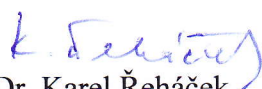
Recenzovaná bakalářská práce se věnuje dějinám obce a tvrze Hradiště u Kasejovic. Téma je logicky vymezené, práce má promyšlenou a v úvodu zdůvodněnou strukturu, která je důsledně dodržována. Autorka se v úvodní kapitole mj. zevrubně věnuje rozboru použitých pramenů a literatury, což je jistě pozitivní a chvályhodné, ovšem právě zde sama odhaluje patrně největší slabinu své práce.

Co se týče pramenů, využila autorka ke své práci zejména archiválie regionální provenience. Jelikož se obec nachází na rozhraní dvou územně samosprávných celků, jejichž hranice se v historii různě měnily, bylo zapotřebí pátrat v západočeských i jihočeských archivech. Nejvíce pramenů tak autorka využila ze SOkA Plzeň-jih se sídlem v Blovicích a ze SOkA Strakonice. Naopak „heuristické zklamání“ zažila v SOA v Třeboni, jehož návštěva nebyla pro její výzkum velkým přínosem. Lze však konstatovat, že autorka patrně pátrala v nesprávných archivních fondech, jelikož opomněla využít jedním z konzultantů, Mgr. V. Červenkou, doporučený archivní fond Velkostatek Lnáře (EL NAD 385), který je téměř plně inventarizovaný a v roce 1975 k němu byla vytvořena archivní pomůcka (Fraňková, Hanesch, Kejdana). Prostudováním archiválií tohoto archivního fondu by autorka získala značné množství důležitých informací zejména k panskému dvoru a hradištským usedlostem. Je však třeba konstatovat, že absenci výše zmíněných pramenů autorka částečně nahradila studiem obecní kroniky a Hilleho pozůstalosti, v nichž se nacházejí alespoň opisy některých důležitých archiválií (např. smluv a inventáře panského sídla a statku), byť jejich autenticita není nijak potvrzena.

Z metodického hlediska bych autorce vytkl přílišnou šíři tématu, což vedlo, zejména v období po roce 1918, k proporční nevyrovnanosti v rámci celého textu práce. Dějiny obce v tomto období by si jistě zasloužily další podrobný výzkum a samostatnou odbornou práci. Z formálních prohrěšků upozorňuji na chybějící vysvětlení a nesprávnou podobu zkratk SOA a SOkA (s. 2), v kapitole 1. 2 se v úvodním odstavci, který se věnuje popisu archivních pramenů, autorka dopustila hned dvou nepřesností: SOkA Plzeň-jih se sídlem v Blovicích je oficiálním označením tohoto archivu, takže závorky byly použity nadbytečně a nesprávně, v názvu Státní oblastní Třeboň zase vypadlo slovo archiv.

Celkově má však práce slušnou odbornou úroveň, prameny a literatura jsou využívány v souladu s metodami historické práce a citačními normami, text je čtivý a konzistentní. Vzhledem k výše uvedeným výtkám doporučuji, aby autorka při obhajobě objasnila zejména skutečnost, proč nebyl jako pramen využit archivní fond Velkostatek Lnáře. Jinak nemám dalších dotazů, práci doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení známkou **velmi dobře** s tím, že pokud bude uspokojivě zodpovězen výše uvedený heuristický dotaz, lze uvažovat i o lepším hodnocení.

V Plzni dne 12. 5. 2014

PhDr. Karel Řeháček
Státní oblastní archiv v Plzni